

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12C/165/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713213236
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713213236.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Š. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y.. A. XXXX/X, N., t.č. bytom N. Č..X/XXXX, N., občan SR, v konaní o zaplatenie 610,78 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 610,78 Eur spolu s 0,25 %-ným úrokom denne zo sumy 610,78 Eur od 18.05.2009 do zaplatenia, 6 %-ným úrokom ročne zo sumy 610,78 Eur od 22.09.2009 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 2,04 Eur a nahradiť mu trovy konania 593,58 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa Fridrich Paľko, s.r.o., do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 28.03.2013 si navrhovateľ uplatnil proti odporcovi právo na zaplatenie 610,78 Eur spolu s 0,25 %-ným úrokom denne zo sumy 610,78 Eur od 18.05.2009 do zaplatenia, 6 %-ným úrokom ročne zo sumy 610,78 Eur od 22.09.2009 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 2,04 Eur. Uviedol, že navrhovateľ ako indosátor je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 03.12.2008 na zmenkovú sumu 18.400,36 Sk, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 18.05.2009. Indosovaná zmenka je vista zmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 03.12.2008 na sumu 18.400,36 Sk, pričom do jej textu bol počatý záväzok odporcu zaplatiť na túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 18.05.2009. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ čiastočne plnil. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ návrh podal na vzorovom tlačive „A“ Návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Ako písomné dôkazy na podporu svojej pohľadávky navrhovateľ uviedol a predložil Originál zmenky, výpis z obchodného registra navrhovateľa a plnomocenstvo pre právneho zástupcu, vrátane osvedčenia na registráciu na daň z pridanej hodnoty. Súčasne navrhovateľ uviedol, že nechce, aby sa nariadilo pojednávanie.

Keďže účastníkom konania na strane navrhovateľa je zahraničná právnická osoba právomoc súdu Slovenskej republiky v tejto veci je daná s poukazom na článok 2 bod 1 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 a jedná sa o cezhraničné konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Príslušnosť Okresného

súdu Zvolen bola založená uznesením Krajského súdu Banská Bystrica XXNcb XXX/XXXX zo dňa 27.07.2013.

Dňa 18.09.2013 súd v zmysle článku 5 ods. 2 Nariadenia 861/2007/ES doručoval odporcovi kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplneným „C“ Tlačivom na odpoveď. Odporca zásielku prevzal dňa 30.09.2013. Odporca do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď odpovedal. Nežiadal nariadiť ústne pojednávanie. Uviedol, že pohľadávka voči nemu je nižšia. Svoje tvrdenia nepreukázal.

Podľa článku 19 Nariadenia č. 861/2007/ES pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Keďže toto súdne konanie sa vedie v Slovenskej republike, riadi sa Zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci, súd považoval za potrebné nariadiť ústne pojednávanie (článok 5 bod 1 v spojení s článkom 7 bod 1 písm. c) Nariadenia č. 861/2007/ES).

Súd potom vyhlásil vo veci na pojednávaní dňa 16.12.2013 rozsudok č. k. 12C 165/2013-58, ktorým návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Keďže súdu bolo z jeho činnosti známe (§ 121 O.s.p.), že pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Bratislava vykonáva svoju podnikateľskú činnosť prostredníctvom poskytovania úverov v značnom rozsahu na území celej Slovenskej republiky, keď aj z údajov zapísaných v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sro, vložka č. 23636/B zistil, že ako predmet činnosti má zapísanú aj činnosť - poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a ďalej mu bolo z jeho činnosti známe, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Bratislava si uplatňuje svoje nároky aj v exekučných konaniach. Súd zmluvu o úvere nemal. Rovnako za nespornú súd považoval aj skutočnosť, že zmenka, od ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok v tomto súdnom konaní, má povahu zabezpečovacej zmenky, tak ako to bolo priamo konštatované v článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Z vykonaného dokazovania súd potom považoval za preukázané, že navrhovateľom predložená zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah. Číslo zmluvy o úvere XXXXXXXX bolo na zmenke. V danom prípade, nebolo sporné, že vystavená zmenka bola zabezpečovacou zmenkou, teda veriteľ mohol prijať od odporcu ako dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX. Zmenková suma v čase vyplnenia bola 18.400,36 Sk. Súd potom v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. zisťoval v rámci súdneho konania aká bola zmenková suma v čase vyplnenia, aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva, keďže v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru sa zakazovalo splniť dlh zmenkou a veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvom sa zo zákona rozumeli aj zmluvné pokuty a iné nároky veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci na zabezpečenie spotrebiteľského úveru mohla byť vystavená zabezpečovacia zmenka, táto mohla byť vyplnená len na zákonom ustanovenú maximálnu zmenkovú sumu t.j., že zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy odvodzuje od istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, na základe čoho súd dospel k záveru, že za istinu spotrebiteľského úveru nie je možné považovať aj poplatok za poskytnutie úveru, ale len sumu samotného úveru. Aj keď nárok navrhovateľa bol uplatnený ako zmenkový nárok, súd mal za to, že bolo povinnosťou súdu z úradnej moci platnosť zmenky skúmať, pričom neplatnosť zmenky ako cenného papiera je možné posudzovať nielen pre nesplnenie podmienok podľa Zákona č. 191/1950 Sb., ale keďže sa jedná o právny úkon, aj keď abstraktný, aj podľa všeobecných ustanovení § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka o platnosti právneho úkonu. Potom,

keďže navrhovateľ ako indosatár si podaným návrhom uplatnil nárok zo zmenky, ktorú zmenku súd z úradnej povinnosti vyhodnotil ako platný právny úkon.

Na základe odvolania z 03.03.2014 podaného navrhovateľom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. XXCob XXX/XXXX-XXX zo dňa 14.08.2014 rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 12C 165/2013-58 zo dňa 16.12.2013 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa v konaní nepostupoval v súlade s Nariadením a príslušnými ustanoveniami upravujúcimi dokazovanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Nárok navrhovateľa je uplatnený podľa Nariadenia, ktorým sa zaviedlo európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné a súd vec prejedná ústne len vtedy, ak to považuje za potrebné, alebo ak to navrhne niektorá zo strán. Účastníci konania ústne pojednávajúce nenavrhlí, navrhovateľ v tlačive A vyslovene uviedol, že nenavrhuje nariadenie pojednávania, odporca sa k návrhu vôbec nevyjadril. Súd prvého stupňa mal preto podľa článku 5 ods. 3 a článku 7 Nariadenia vychádzať z uplatneného nároku, teda z nároku zo zmenky a rozhodnúť bez pojednávania. Pokiaľ sa súd prvého stupňa napriek tomu rozhodol nariadiť pojednávanie z dôvodu, že nárok uplatnený navrhovateľom ako nárok zo zmenky mienil posúdiť právne inak, mal obom účastníkom konania zaručiť právo na spravodlivý súdny proces, na rovnosť pred zákonom a na vyjadrenie sa k dokazovaniu. Postup súdu prvého stupňa, ktorý nariadil ústne pojednávanie bez toho, aby to bol ktorýkoľvek z účastníkov konania navrhol.

Okresný súd nariadil vo veci v súlade s čl. 5 bol 1 v spojení s čl. 7 bol 1 písm. c) Nariadenia pojednávanie z dôvodu, aby navrhovateľ nemohol namietat' nepredvídateľnosť rozhodnutia súdu, a tým odhaliť možnosti konať pred súdom, ako aj z dôvodu iného právneho posúdenia veci. Keďže sa nejednalo o taký prípad, aby bolo potrebné podľa § 115 a nasl. O.s.p. vydávať o nariadení pojednávania osobitné rozhodnutie. Pojednávania sa odporca nezúčastnil, v odpovedi na základe doručeného návrhu uviedol, že pohľadávku akceptuje čiastočne, úroky boli započítané v zmenke a požičaná suma bola 10.000,- Sk.

Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k prelomeniu zásady stanovenej v čl. I, § 17 zák. č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového tak, ako to vyplynulo z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu, pretože ani vyplnenie zmenkovej sumy do zmenky v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. in fine, kde zákonodarca uviedol, že ide o zákonné ustanovenie, ktoré platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky by nemalo za následok neplatnosť zmenky, ale len nárok dlžníka zo zmenky na náhradu škody.

Ustanovenie § 17 Zákona zmenkového a šekového vyjadruje zásadu abstraktnosti zmenkových záväzkov, čo znamená, že v prípade zmenky ide o záväzky celkom oddelené od všeobecných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku, čo platí aj pre zmenky zabezpečovacie. Názor okresného súdu o tom, že odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od vzťahu spotrebiteľského nie je možné, nie je preto správny. Dlžník nemôže namietat' voči povinnosti zaplatiť zmenku, ktorá vyplýva z jeho pôvodného vzťahu s POHOTOVOSTOU s.r.o., a to práve z toho dôvodu, že došlo k indosácii zmenky. Podľa názoru odvolacieho súdu je to výlučne odporca, ktorý je povinný tvrdiť na svoju obranu proti platobnej povinnosti zo zmenky všetky skutočnosti, ktoré považuje za významné. Ak má v tomto smere povinnosť tvrdenia odporcu, potom má podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. tiež dôkaznú povinnosť, a to na všetky svoje tvrdenia.

Z ustanovenia § 17 Zákona zmenkového a šekového jednoznačne vyplýva prekážka prenesenia kauzálnych námietok na ďalšieho nadobúdateľa zmenky, ktorým je navrhovateľ, čo je práve dôsledkom abstraktnosti a nespornosti záväzku zo zmenky. Táto prekážka môže byť prelomená len v tom prípade, ak dlžník zo zmenky preukáže, že nový majiteľ nadobudol zmenku nepoctivo. V tejto súvislosti je treba zdôrazniť, že práve ustanovenie § Zákona zmenkového a šekového slúži na ochranu dlžníka zo zmenky proti nepoctivému nadobúdateľovi zmenky, a to bez ohľadu na to, či je alebo nie je spotrebiteľom. Aj keď sú zmenkový dlžník a aj zmenkový veriteľ podľa Zákona zmenkového a šekového v rovnakom postavení, nie je vylúčené, že dôjde k situácii, keď sa zmenka použije voči subjektom, od ktorých je len ťažko možné očakávať znalosť zmenkovej úpravy. Práve preto je potrebné rozlišovať situáciu,

kedy vstupuje do zmenkového právneho vzťahu podnikateľ, ktorý je profesionálom s nepodnikateľom, väčšinou spotrebiteľom a kedy vstupujú do právneho vzťahu dvaja podnikatelia. Takéto posúdenie má nesporne význam najmä z dôvodu zistenia, či nedochádza k zneužívaniu zmenkového práva a či nedochádza aj k neprimeranému zvýhodneniu jednej zo zmluvných strán na úkor druhej. Takéto zisťovanie má však svoj význam len v tom prípade, ak sú zo strany dlžníka vznesené námietky proti povinnosti zaplatiť zmenku, o platnosti a záväznosti ktorej nie sú inak žiadne pochybnosti. Dlžník preto musí takéto námietky nielen uplatniť, ale v súdnom konaní ich musí najmä zdôvodniť a podložiť dôkazmi, pretože majiteľ zmenky je dostatočne legitimitovaný už zmenkou samotnou (§ 495 OZ) bez toho, že by musel preukazovať dôvod vzniku zmenky, dôvod jej prijatia, indosácii a pod..

Závazky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Ak je návrhom uplatnený nárok zo zmenky, o ktorej okresný súd uviedol, že je platnou zmenkou podľa zákona zmenkového a šekového, nie je možné jej platnosť bez ďalšieho posudzovať cez spotrebiteľskú zmluvu a v takomto konaní rozhodovať o záväzkoch zo zmluvy, ani keď je nepochybné, že s danou zmenkou súvisia.

Záverov okresného súdu tak v základe vychádzajú z právneho hodnotenia spotrebiteľského vzťahu, posúdenie ktorého nebolo predmetom sporu a je irelevantné aj pre posúdenie platnosti zmenky. Na prelomenia základnej zásady obsiahnutej v § 17 Zákona zmenkového a šekového, keďže odporca ako dlžník zo zmenky žiadne kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky nevzniesol, nestačia. Takýto postup súdu je preto v rozpore s § 17 Zákona zmenkového a šekového, ktorý dokazovanie ohľadom základného vzťahu pripúšťa len vtedy, ak boli dlžníkom ohľadom kauzálneho vzťahu podané, ale aj preukázané relevantné námietky.

Zásadu nespornosti a abstraktnosti zmenkových záväzkov môže prelomiť len taká skutočnosť, že sám majiteľ nekonal pri nadobúdaní zmenky poctivo a e konal na škodu dlžníka. V takom prípade sa navodzuje stav, kedy dlžník nadobudne presvedčenie, že v dôsledku prevodu zmenky nemá možnosť námietky kauzálnej povahy vznášať, pretože vychádza z toho, že ide o nového originálneho majiteľa zmenky a vtedy má dlžník právo uplatniť obranu námietkami aj proti tomuto novému majiteľovi. Samotná námietka nepoctivého nadobudnutia zmenky ďalším majiteľom ku škode dlžníka musí byť ako relatívna námietka dlžníkom vznesená a musí byť ním tiež preukázaná. Podľa Zákona zmenkového a šekového bol preto súd oprávnený skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť podľa zákona zmenkového a šekového povinne do nej uviesť, nie všade podmienky jej vystavenia a ani jej neprípustnosť.

Rozhodnutím okresného súdu tak nebolo rozhodnuté o zmenkovom nároku, ale o s ním úzko súvisiacom nároku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože to, ako bola zmenka vyplnená, či sa tak stalo v súlade s dohodou o vyplňovacom práve alebo v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na jej povahe a platnosti nič nemení. Preto ani nárok uplatnený navrhovateľom nie je národom zo spotrebiteľskej zmluvy.

Záverom odvolací súd uviedol, že aj keď je v prípade spotrebiteľov potrebné prihliadať na ich špecifické záujmy a postavenia, súčasná právna úprava už dôslednejšie chráni spotrebiteľa tým, že zakazuje používanie zmeniek na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, čím sa nesporne zabráni zneužívaniu práva podnikateľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery spotrebiteľom na ich ujmu.

Zákaz zneužitia práva je jedným zo základných princípov fungovania právneho štátu, napriek tomu právna úprava zmenkového práva je prísne formálna a neumožňuje súdu bez podania námietok dlžníkom prelomiť zásadu uvedenú v § 17 Zákona zmenkového a šekového tak, aby sa mohol súd zaoberať základným záväzkovým vzťahom, ktorý môže mať charakter spotrebiteľského vzťahu.

Zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide tak

o záväzkov, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Zákon dáva dlžníkom z takejto zmenky len možnosť podať námietku oproti majiteľovi, avšak neupravuje, že by takáto listina nebola platnou zmenkou. S tým potom súvisí aj dôkazná povinnosť na strane dlžníkov, ktorí musia namietkať a preukázať, že šlo pôvodne o blankozmenku, ktorá mala byť vyplnená inak, a teda musia preukázať obsah vyplňovacieho práva, ako aj to, že blankozmenka bola vyplnená v rozpore s vyplňovacím vyhlásením, a teda aj s uvedeným vyplňovacím právom, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Ak by bola zmenka stále v dispozícii pôvodného majiteľa, ktorému bola na vyplnenie odovzdaná, bol by odporca na takéto námietky oprávnený, avšak len voči nemu. Ak však bola zmenka prevedená na iného majiteľa tak, ako je tomu v prejednávanej veci, musí dlžník preukázať, že nový majiteľ bol pri nadobúdaní zmenky v zlej viere alebo že sa previnil aspoň hrubou nebanlivosťou. Zlou vierou budú najmä tie prípady, kedy majiteľ nechá na seba previesť nevyplnenú zmenku, pričom vie ako má byť vyplnená, ale má za cieľ zneužiť túto listinu tak, že ju vyplní nesprávne, prípadne, že ju nadobudol len preto, aby zbavil odporcu ako dlžníka možnosti vzniesť voči pôvodnému majiteľovi, remitentovi kauzálne námietky.

Pri vystavení blankozmenky nie je možné určiť, ktorým dňom nastane jej splatnosť, pretože takéto rozhodnutie je na majiteľovi zmenky, ktorý v rámci lehoty na predloženie môže kedykoľvek zmenku na platenie označenej osobe predložiť. Zmenku je potrebné zaplatiť bez zbytočného omeškania, pretože sa táto stáva splatnou ihneď potom, ako ju ten, komu je predložená podľa § 34 Zákona zmenkového a šekového, uvidí. Ak keď ustanovenie § 34 citovaného zákona upravuje povinnosť predložiť zmenku na platenie do jedného roka od dátumu vystavenia, môže ten, kto zmenku vystavil túto lehotu skrátiť alebo o určiť dlhšiu lehotu. Lehota, ktorá je uvedená na zmenke plynie od dátumu, kedy bolo možné najskôr zmenku predložiť na platenie, a nie tak, ako je to bežné, od dátumu vystavenia uvedeného na zmenke - § 77 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového.

Práve pri zmenkách na videnie - vista zmenka a zmeniek splatných v určitej lehote po videní - lehotná vista zmenka, ktoré nemajú pri ich vystavení splatnosť exaktne stanovenú, z dôvodu, že táto je závislá na majiteľovi zmenky, sa pripúšťa úročenie zmenky podľa § 5 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového. V zmenke predloženej navrhovateľom je stanovená úroková miera, ako aj obdobie úročenia. Obdobie úročenia je spravidla určené dňom vystavenia zmenky, pričom tento údaj zo zmenky priamo vyplýva, resp. na zmenke môže byť určený aj iný deň, ako začiatok úročenia zmenky, nie však skorší, než je dátum vystavenia zmenky. Zo Zákona zmenkového a šekového nevyplýva žiadne pravidlo, ktoré by stanovovalo, dokedy sa zmenková suma úročí. Nevyplýva to ani z čl. I § 48 ods. 1 v nadväznosti na čl. I § 77 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového. Ak je úrok odmenou za poskytnutie určitých finančných prostriedkov, potom patrí až do zaplatenia, t.j. do doby, dokedy sú finančné prostriedky používané napriek tomu, že sa tak deje po splatnosti zmenkovej sumy a súbežne vzniká právo na sankčný úrok. Nejde o vadu zmenky, ak výstavca, pokiaľ ide o koniec doby úročenia stanovil dátum, do ktorého najneskôr je možné zmenku úročiť, aj keby sa pre nepredloženie nestala do tejto doby splatnou.

Odvolací súd považoval z vyššie uvedených dôvodov zmenku predloženú navrhovateľom, z ktorej vyplýva jednoznačne doba splatnosti, pretože obsahuje údaj „zaplaťte pri predložení“ za zmenku platnú, splatnú na videnie tak, ako to vyplýva z § 33 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového. Splatnosť zmenky nastáva v momente jej predloženia, pričom predložiť ju je možné podľa § 34 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového v lehote 4 rokov od jej vystavenia a až po jej predložení v lehote 4 rokov nastáva jej splatnosť. Nie je preto daná žiadna postupná splatnosť tak, ako to okresný súd v odôvodnení nesprávne uviedol.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd v ďalšom konaní postupoval v zmysle návrhu navrhovateľa, ktorým si ako indosátor uplatnil právo zo zmenky, pričom v konaní nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkového vzťahu a ani žiadne ďalšie skutočnosti, pretože to Zákon zmenkový a šekový nadobúdateľovi zmenky, ktorý sa nestáva právnym nástupcom pôvodného majiteľa v žiadnom svojom ustanovení neukladá. Okresný súd musí mať na zreteli, že zmenka, ktorá mala nesporne zabezpečovací charakter tak, ako to okresný súd správne zistil, sa v dôsledku indosácie stala zmenkou na platenie, čím zabezpečovací charakter zmenky stratila. Musí tiež vychádzať z toho, že zmenka obsahuje všetky formálne a aj materiálne požiadavky tak,

ako to stanovuje § 75 Zákona zmenkového a šekového, a preto je zmenkou platnou. V prípade, že dlžník v rámci svojej obrany nepodá také námietky, ktoré by odôvodňovali postup súdu podľa § 17 Zákona zmenkového a šekového voči terajšiemu majiteľovi zmenky a nepreukáže, že navrhovateľ konal pri indosácii zmenky na jeho škodu, nie je okresný súd oprávnený bez takýchto námietok ex offio skúmať a vykonávať dokazovanie ohľadom záväzkového vzťahu, aj keď by to bol záväzkový vzťah spotrebiteľský.

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa článku 7 bod 3 Nariadenia 861/2007/ES ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v článku 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Podľa článku 19 Nariadenia č. 861/2007/ES pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Keďže toto súdne konanie sa vedie v Slovenskej republike, riadi sa Zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vyhlásil rozsudok vo veci dňa 18.11.2014, bez nariadenia ústneho pojednávania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 27.10.2014.

Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku súd ako rozhodné právo aplikoval právo Slovenskej republiky, keďže pôvodným majiteľom zmenky bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Bratislava ako slovenská právnická osoba a prípadná voľba iného právneho poriadku súdu tvrdená, ani preukázaná nebola.

Podľa článku I. § 48 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boly dojednané;
2. šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti;
3. trovy protestu a podaných zpráv, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa článku I. § 75 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj sročnosti;

4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa článku I. § 76 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, listina, v ktorej chýba niektorá náležitosť uvedená v predchádzajúcom paragrafe, nie je platná ako vlastná zmenka, s výhradou prípadov uvedených v nasledujúcich odsekoch.

Podľa článku I. § 76 ods. 2 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, o vlastnej zmenke, v ktorej niet údaja sročnosti, platí, že je sročná na videnie.

Podľa článku I. § 5 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, vo zmenke sročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa článku I. § 5 ods. 2 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Podľa článku I. § 5 ods. 3 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa článku I. § 34 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, zmenka na videnie je sročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa článku I. § 10 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou neobstaranosťou.

Podľa článku I. § 11 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa článku I. § 17 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Ako už bolo konštatované, v danom prípade si navrhovateľ uplatnil svoje právo z indosovanej zmenky, a to právo na zaplatenie zmenkovej sumy, dojednaného úroku, zákonného úroku a zmenkovej odmeny.

Vzhľadom na to, že zmenka obsahuje všetky formálne a aj materiálne požiadavky tak ako to stanovuje § 75 Zákona č. 191/1950 Sb. a vzhľadom na to, že odporca nevzniesol žiadne námietky v zmysle § 17 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb., ani v zmysle § 10 Zákona č. 191/1950 Sb., vydal súd o pohľadávke navrhovateľa rozsudok a návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a to tak v časti zmenkovej sumy

a zmenkovej odmeny, ako aj v časti dojednaného úroku a v časti zákonného úroku, keďže aj tieto nároky môže majiteľ zmenky postihom žiadať.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy navrhovateľa pozostávajú z iných trov konania v sume 36,50 Eur za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania, zo súdneho poplatku za odvolanie v sume 36,50 Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 520,58 Eur za 4 úkony právnej služby po 39,84 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 16.12.2013, odvolanie), k tomu 3x režijný paušál - 2x á 7,81 Eur, 1x á 8,04 Eur navýšené o 20 %-nú DPH. Náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 a § 20c Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s tým, že zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania a súdny poplatok za odvolanie nebol zvýšený o daň z pridanej hodnoty, keďže tento predstavuje hotový výdavok, nie náhradu právneho zástupcu navrhovateľa a navyše bol uhradený priamo navrhovateľom. Trovy cestovného za účasť na pojednávaní dňa 16.12.2013 z Bratislavy do Zvolena a späť vo vzdialenosti 390 km, pri priemernej spotrebe 5,5 l/100km, cene pohonných hmôt 1,447 Eur a náhradu za opotrebenie 0,183 Eur/km sú vo výške 102,41 Eur a náhrada za stratu času za pojednávanie dňa 16.12.2013 - 8 polhodín á 13,01 Eur sú vo výške 104,08 Eur, tieto sú navýšené o 20 %-nú DPH. Trovy konania vo výške 593,58 Eur je odporca povinný nahradiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Právny zástupca navrhovateľa časť trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku 73,- Eur preúčtuje po právoplatnosti rozhodnutia na účet navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.). Toto rozhodnutie je vykonateľné bez ohľadu na akýkoľvek možný opravný prostriedok (čl. 15 ods. 1 Nariadenia 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.
- 1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

- 2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
  - 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
  - 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
  - 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
  - 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
  - 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
  - 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
  - 9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
  - 10) bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
- 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
  - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
  - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
  - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
  - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).